

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Δαμβέργη, διευθύνοντος.

Η ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΞΕΓΕΡΣΙΣ

Ὡς εἰς ἄνθρωπος ἐξηγέρθη δλόκληρος ὁ Ἑλληνισμός ἐπὶ τῇ κατὰ τῶν ἀδελφῶν βουλγαρικῇ θηριωδίᾳ, ἄξιον ὅμως παρατηρήσεως καὶ μελέτης εἶναι ὅτι ἡ πανελλήνιος ἐξεγερσις οὔτε κατὰ τῶν Βουλγάρων ἐστρέφετο, οὔτε κατὰ τῶν σεμνῶν αὐτῶν συνηγόντων καὶ ἀπολογητῶν.

Ὁ ἔχων τὸ ἀτύχημα νὰ γειτονεύῃ μὲ θηρία ἐπόμενον εἶναι ν' ἀναμένη ὑπὸ αὐτὰ οὐχὶ βέβαια ἐκδηλώσεις ἀβρότητας καὶ φιλοφροσύνης, ἀλλ' ἐπιθέσεις ἀγρίας καὶ αἰμοχαρεῖς, ὅταν δὲν λαμβάνει τὰ πρέποντα μέτρα τῆς ἀμύνης καὶ προφυλάξεως. Καὶ ὁ ἔχων τὸ ἀτύχημα νὰ ἐδοκίμασεν εἰς βάρος του τὴν ἀκρίβειαν τῆς πλάστιγγας τῶν ἰσχυρῶν, δὲν ἐπαραξενεύθη ἂν εἶδεν, ἀπαξ ἔτι, χαρακτηριζόμενας μετ' ἀναισχύντου εὐφημίας, ὡς πατριωτικὴν ἐξαψιν τὸν ἄτιμον ἐμπρησμὸν μιᾶς πόλεως καὶ ὡς φυλετικὰς συγκρούσεις τὰς σφαγὰς τῶσων ἀνθρώπων ἀόπλων.

Οὔτε κατὰ τῶν Βουλγάρων κατ' ἀκολουθίαν, οὔτε κατὰ τῶν ὑπερασπιστῶν τῶν ἐστράφη καὶ διεμαρτυρήθη ἡ ἐξεγερθεῖσα ἐθνικὴ συνείδησις, ἀλλ' ὡς αὕτη αὕτη νὰ ἦτο ὁ ἔνοχος, καθ' ἐαυτῆς ἐστράφη καὶ ἡγανάκτησεν, ἐαυτὴν κατήγγειλεν, ἐαυτὴν κατεδίδασκε καὶ κατηράσθη.

Ἐτκέφθη καὶ δικαίως: θὰ εἶχον τὸ θράτος τοῦτο οἱ Βούλγαροι, θὰ εἶχον τὴν ἀναίδειαν ταύτην οἱ ἀπολογηταὶ τῶν ἂν ὁ Ἑλληνισμός ἦτο ὁποῖος ἔπρεπεν, ὁποῖος ἡδύνατο νὰ εἶναι, ἰσχυρός, παρεσκευασμένος, ὥργανωμένος καὶ ἔτοιμος νὰ ἐξεγερθῇ ὡς εἰς ἄνθρωπος οὐχὶ εἰς ἡγανάκτησιν καὶ διαμαρτυρίαν ἀλλὰ εἰς ἀμυναν καὶ ἐπίθεσιν; Καὶ ἐπειδὴ εἰς ἀπάντησιν, παμψηφεί καὶ ἀδίστακτος ἐξηγέχθη ἡ αὐτοκαταδίκη ἡμῶν, ἐφιμώσαμεν ἕκαστος τὸ στόμα καὶ ἐστρέψαμεν αὐστηρὸν τὸ βλέμμα πρὸς τὴν ἔνοχον ἡμῶν ψυχὴν.

Τί θὰ προέλθῃ ἐκ τῆς τοιαύτης ἐξετάσεως; Θὰ διακρίνῃ ἕκαστος τὸ μέρος τῆς εὐθύνης του; Θὰ ἀνομολογήσῃ ἢ καὶ σιγῶν θὰ σπεύσῃ νὰ θεραπεύσῃ ἕκαστος ἀναλόγως τοῦ ὕψους ἢ τῆς σμικρότητός του τὸ μικρὸν ἢ μέγα κακὸν τοῦ ὁποίου ἐγένετο πρόξενος; Θὰ ἀποδῇ ἀνάλογος πρὸς τὸ κατὰ τῆς Πατρίδος ἀδίκημα, ἢ μετάνοια, ἢ ἐξιλέωσις ἡμῶν πάντων, τῶν ἀφέντων αὐτὴν παρ' ὅλην τὴν ἀγάπην μας, ἀφρούρητον, ἀνυπεράσπιστον, ἐκτεθειμένην εἰς τὰς ὕβρεις καὶ τὰ ραπίσματα τοῦ πρώτου τυχόντος Βουλγάρου;

Ἐὰν τοιαῦτα πρόκειται νὰ προέλθωσιν ἀποτελέσματα ἐκ τῆς καθ' ἡμῶν αὐτῶν ἐξεγέρσεως, εὐλογημένη ἔστω ἡ δοκιμασία, ἡ μέλλουσα νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἐθνικὴν ἀνάρρωσιν.

Ἄλλως, τὸ αἷμα τῶν ἀδελφῶν μας δὲν θὰ βαρύνῃ μόνον τὰς κεφαλὰς τῶν Βουλγάρων!

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ Δεκάκη τρίτη.

(Ματθαίου Κεφ. ια' 33-42)

Κείμενον

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ἄνθρωπος τις ἦν οἰκοδεσπότης¹ ὃστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα² καὶ φραγμὸν³ αὐτῷ περιέθηκε, καὶ ὠρυξεν ἐν αὐτῷ λιπὸν⁴ καὶ ὠκοδόμησε πύργον⁵, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς⁶ καὶ ἀπεδήμησεν.⁷ Ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε τοὺς δούλους⁸ αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ. Καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους, ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν ἐλιθοβόλησαν. Πάλιν δὲ ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν πρώτων καὶ ἐποίησαν αὐτοὺς ὡσαύτως. Ὑστερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ λέγων· Ἐντραπήσονται τὸν υἱὸν μου. Οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος, δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτόν, καὶ κατάσχομεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. Καὶ λαβόντες ἐξέβαλον ἐξω τοῦ ἀμπελῶνος, καὶ ἀπέκτειναν. Ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις; Λέγουσιν αὐτῷ· Κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτοὺς καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς⁹ οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς. Ἀβὴν ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγεννήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔσται θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Σημειώσεις.

1) Οἱ οἰκοδεσπότης, ὁ Πατὴρ Θεός. 2) Ἀμπελῶνα, ἐννοεῖται ἡ ἐκκλησία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. 3) Φραγμὸν = τὸν μωσαϊκὸν νόμον τὸν χωρίζοντα τὴν Ἰουδαϊκὴν θρησκείαν ἀπὸ τῶν πέριξ εἰδωλολατρῶν. 4) Λιπὸν = τὸν γῆν καὶ τὴν ἱερωσύνην, δι' ὧν ὁ νόμος ἡρμηνεύετο. 5) Πύργον = τὴν διαρκὴ θείαν ἀντίληψιν καὶ προστασίαν τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ. 6) Γεωργοὶς = τῷ Ἰουδαϊκῷ λαῷ. 7) Ἀπεδήμησεν = ἀπῆλθεν ἐλεύθερον τὸν λαὸν εἰς ἐκτέλεσιν τῆς θρησκείας ταύτης. 8) Δούλους αὐτοῦ, ἦτοι ἄνδρας ἄγνοους καὶ προφύτας. 9) Ἄλλοις γεωργοῖς = τοῖς ἔθνεσι.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

ΕΡΜΗΝΕΙΑ. — Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Ἡ σήμερον ἀναγινωσκόμενη περικοπὴ ἐκ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ματθαίου περιέχει παραβολὴν, ἥτις χαρακτηρίζει τὴν ἀπιστίαν καὶ πῶρσιν τῆς καρδίας τῶν ἀρχιερέων καὶ λοιπῶν ἀρχόντων τοῦ Ἰσραὴλ καὶ αὐτοῦ τοῦτο τοῦ Ἰσραὴλ. Ὑπάρχει λέγει ἄνθρωπος οἰκοδεσπότης Κύριος τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὁ ὁποῖος κατέστησε θρησκείαν ἔχουσαν ζωὴν ἐν ἑαυτῇ καὶ προωρισμένην νὰ φερῇ καρποὺς ἀγαθοῦς, τὴν θρησκείαν ἥτις περιλαμβάνεται ἐν τῇ ἀναπτύξει τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, καὶ ἡ ὁποία παραβάλλεται εἰς τὴν

ζομένη έντασθαι, πρὸς τὸν ἀμπελῶνα. Καὶ τὸν ἀμπελῶνα τοῦτον, ὅπως ἀκολουθοῦντες κατὰ γράμμα τὴν παραβολὴν θὰ ὀνομάζωμεν τὴν θρησκείαν ταύτην, περιέφραξε καὶ ἐξησφάλισε χωρίσας ἀπὸ τοῦ λοιποῦ κόσμου, τοῦ κόσμου τοῦ ἐθνικοῦ, διὰ τοῖχου ὕψηλου καὶ ἰσχυροῦ, διὰ τοῦ νόμου αὐτοῦ, ὅστις καθορίζων ἐπακριβῶς πάντα τὰ καθήκοντα καὶ τὰς σχέσεις τοῦ ἀνθρώπου, περιέστειλε πᾶσαν παρεκτροπὴν, καὶ ἐπροφύλασσε τὰ κληματα ἀπὸ πάσης ζημίας ἢ νόσου, καὶ ἔσκαψεν ἐντὸς αὐτοῦ πατητήριον, τὸν ναὸν καὶ τὴν ἱερωσύνην, ἀμφότερα συντελοῦντα εἰς τὴν πρακτικὴν διδασκαλίαν καὶ ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου, καὶ εἰς τὸν ἐξαγνιασμὸν καὶ τὴν πνευματικωτέραν διαμόρφωσιν τοῦ λαοῦ, καὶ ὁκοδόμησεν ἐν τῷ ἀμπελῶνι ἐκείνῳ πύργον, διαρκῆ καὶ μόνιμον καταστάσας τὴν θείαν ἀντίληψιν καὶ προστασίαν τοῦ λαοῦ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ὃχι μόνον ἀπροκρούοντος ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἐκείνου πάντα κίνδυνον, ἀλλὰ καὶ ὑπεραμυνόμενου τοῦ νόμου καὶ τῶν θεσμῶν αὐτοῦ. Καὶ ἀφ' οὗ οὗτος πῶς προητοίμασε καὶ προεσκεύασε τὸν ἀμπελῶνα ἐκείνον, τὴν θρησκείαν αὐτοῦ ἐκείνην, ἐγκατέστησεν ἐν αὐτῷ τὸν Ἰουδαϊκὸν λαόν, εἰς ὃν ἀνέθηκε τὴν καλλιέργειαν τοῦ ἀμπελῶνος, τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου καὶ τὴν τήρησιν πᾶσιν τῶν θρησκευτικῶν διατάξεων, καὶ ἀπομακρυνθεὶς πρὸς κειρὸν ἀπὸ πάσης ἀμέτου ἐνεργείας, παρέμεινε μακροθυμῶν διὰ τὰς παρανομίας καὶ παραβάσεις τοῦ λαοῦ τούτου. Καὶ ὅτε ἐφθασεν ἡ ἐποχὴ τῆς καρποφορίας, ἦτοι κατὰ διαφόρους καταλλήλους ἐποχάς, ὁ Κύριος τοῦ ἀμπελῶνος ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ, ἦτοι ἄνδρας ἁγνοὺς καὶ προφήτας ἵνα ἐμπεδώσῃ τὴν πίστιν τοῦ λαοῦ ἐκείνου εἰς τὸν ἐπηγγελμένον Μεσσίαν, ἵνα πειθαναγκάσῃ τὰς ψυχὰς εἰς μετάνοιαν, καὶ εἰς διόρθωσιν βίου, τὸν πραγματικὸν τοῦτον καρπὸν τῆς πνευματικῆς ἀμπελίου. Καὶ ὁ Ἰουδαϊκὸς λαὸς ἐκεῖνος, θρασὺς καὶ ἀνυπότακτος μὴ θέλων ν' ἀποδεχθῇ τὰς συμβουλὰς τῶν ἁγίων συνέλαβεν αὐτοὺς, καὶ ἄλλον μὲν ἔδειρεν, ἄλλους δὲ ἐφόνευσεν, καὶ ἄλλους διὰ λίθων ἐθανάτωσεν. Καὶ ὁ Κύριος ἐμακροθύμει καὶ θέλων νὰ συνετίσῃ τὸν λαόν ἐκεῖνον δὲν τιμωρεῖ αὐτὸν ἀλλ' ἀποστέλλει ἄλλους δούλους, ἄλλους προφήτας καὶ ἁγίους περισσotέρους τῶν πρώτων ἀπεσταλμένων, ἀλλὰ καὶ τούτους ἐκακοποίησαν διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου ὅπως καὶ τοὺς πρώτους. Καὶ ἀφ' οὗ τοιαύτην ἔδειξεν ὁ Ἰουδαϊκὸς ἐκεῖνος λαὸς διαγωγὴν πρὸς τοὺς ἀπεσταλμένους τοῦ Κυρίου αὐτῶν, ὁ Κύριος ἀπέστειλε τελευταῖον τὸν υἱὸν αὐτοῦ σκεπτόμενος καθ' ἑαυτὸν καὶ λέγων· ἡσέθησαν κατὰ τῶν ἀπεσταλμένων δούλων μου, ἀλλὰ θὰ ἐντραποῦν τὸν υἱόν μου, καὶ ὃχι μόνον δὲν θὰ θελήσῃ νὰ κακοποιήσῃ αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ δὲν θὰ παρακούσῃ εἰς αὐτὸν. Οἱ τὸν ἀμπελῶνα τοῦ Κυρίου καλλιεργούντες, ὁ λαὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ἰδόντες ἐρχόμενον πρὸς αὐτοὺς τὸν Υἱὸν τοῦ Κυρίου τοῦ ἀμπελῶνος εἶπον μεταξὺ αὐτῶν. Ἰδοὺ ἔρχεται ὁ μέλλων Κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, αὐτὸς εἶναι ὁ κληρονόμος, ἔλθετε νὰ φονεύσωμεν αὐτὸν καὶ νὰ κατασχώμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ γινόμενοι ἡμεῖς εἰς ἑαυτοὺς νόμος, ἀνακηρύσσοντες ἑαυτοὺς κυρίους τοῦ ἀμπελῶνος τούτου, καὶ ἔχοντες νόμους καὶ ἐντολὰς τὰς ὁρεῖεις καὶ τὰς ἐπιθυμίας ἡμῶν. Καὶ συλλαβόντες τὸν υἱὸν ἐξέβαλλον αὐτὸν ἐξω τοῦ νόμου καὶ τῆς θρησκείας αὐτῶν, ἣν ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς καὶ παρέδωκεν αὐτὸν εἰς τὰ ἔθνη ἵνα θανατώσῃ αὐτὸν, καὶ ἐθανατώθῃ τῇ ἀποφάσει αὐτῶν. Ἡ παραβολὴ ἐπερατώθη καὶ ὁ Κύριος ἐρωτᾷ τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς καὶ πρεσβυτέρους. Οἱ ἐργάζονται τοῦ ἀμπελῶνος ἀπέκτειναν τοὺς ἀπεσταλμένους ὑπὸ τοῦ Κυρίου τοῦ ἀμπελῶνος κατὰ διαφόρους καιροὺς. Ἀπέκτειναν καὶ τὸν ἀπεσταλμένον ὑπ' αὐτοῦ Υἱὸν αὐτοῦ. Εὐνόητον ὅτι ἡ μακροθυμία τοῦ Οἰκοδεσπότη δὲν θὰ διαρκέσῃ ἐπὶ πολὺ. Θὰ ἔλθῃ αὐτὸς οὗτος εἰς τὸν ἀμπελῶνα ἵνα κρίνῃ τοὺς κακούργους ἐκεῖ-

νους καὶ ἀσεβεῖς γεωργούς. Ὅταν λοιπὸν ἔλθῃ ὁ Κύριος τοῦ ἀμπελῶνος τί θὰ κάμῃ εἰς τοὺς γεωργούς ἐκείνους; Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἀνύποπτοι περὶ τῆς ἐννοίας τῆς παραβολῆς ἀπήντησαν εἰς τὸν Ἰησοῦν. Οἱ γεωργοὶ ἐκεῖνοι ἐδείχθησαν κακοί, λοιπὸν κακοὺς ὄντας κακῶς θ' ἀπολέσῃ αὐτοὺς καὶ τὸν ἀμπελῶνα, τὴν ἀληθῆ θρησκείαν θ' ἀφαιρέσῃ ἀπ' αὐτῶν καὶ θὰ δώσῃ εἰς ἄλλους γεωργούς ἀξίους καὶ πιστούς, οἵτινες ἔχοντες πλήρη συνείδησιν τῆς ἀμαρτίας καὶ τῶν μέσων τῆς σωτηρίας θ' ἀποδώσῃ τακτικῶς τοὺς καρπούς τοῦ ἀμπελῶνος καθ' ἑκάστην τελειοποιούμενοι καὶ ἐνάρετοι γινόμενοι. Καὶ ἔρχεται ὁ Κύριος νὰ δηλώσῃ εἰς αὐτοὺς, ὅτι εἰς αὐτοὺς ἐφαρμόζεται ἡ λεχθεῖσα παραβολὴ καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς. Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς, ὅτι ὁ λίθος τὸν ὁποῖον ὡς μὴ πρόσφορον εἰς τὴν οἰκοδομήν, οἱ οἰκοδόμοι περιεφρόνησαν καὶ δὲν ἔθηκαν εἰς τὴν οἰκοδομήν, αὐτὸς οὗτος ὁ λίθος κατέλαβε τὴν πρωτίστην θέσιν ἐν τῇ οἰκοδομῇ γενόμενος γενναῖος κεφαλίτης λίθος. Καὶ ἡ τιμὴ αὕτη τοῦ ἀποδοκιμαζομένου λίθου, γενομένου λίθου κεφαλικοῦ γωνίας, ὑπῆρξεν ἔργον τοῦ Κυρίου καὶ προκαλεῖ τὸν θαυμασμὸν ἡμῶν τῶν βλέπόντων τὴν κεφαλὴν ταύτην τῆς γωνίας.

Ὁ ἄνθρωπος περιφρονεῖ καὶ ὁ Θεὸς ἀνυψοῖ τὰ ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων περιφρονούμενα. Διότι ὁ Θεὸς μόνος δύναται νὰ γινώσκῃ τὰ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ, τὰς μυστικὰς ἐκείνας ἀρετὰς, αἵτινες χρησιμοποιοῦνται καταλλήλως ἀποβαίνουσι δυνάμεις πραγματικαί, δυνάμεις μεγαλοουργοί. Πολλὰκις συζῶμεν μετ' ἀνθρώπων καὶ ἀδυνατοῦμεν νὰ διαγνώσωμεν τοὺς ἀνθρώπους τούτους. Σχηματίζομεν δι' ἐξωτερικοῦ φαινομένου κρίσιν πολλάκις περὶ αὐτῶν, οὐχὶ ἀγαθὴν αἴφνης ὁ Κύριος χρησιμοποιοῦν τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους ἀνυποκρινόμενοι αὐτοὺς ἐξόχους εἰς ἔργον τι, εἰς θέσιν τινα καὶ ἡμεῖς βλέποντες τὴν εὐδαιμονίαν αὐτῶν καὶ ἀποροῦντες θαυμάζομεν τὴν πλάνην ἡμῶν ἐν τῇ ἐκτιμῇ αὐτῶν. Τούτου ἕνεκα ὀφείλομεν νὰ εἰμεθαι προσεκτικοὶ εἰς τὰς κρίσεις ἡμῶν περὶ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. Ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἀληθὲς μυστήριον κρύπτει πολλὰ καὶ ἀγαθὰ καὶ κακά. Περιστασεῖς ἐξαγκάζουσιν αὐτὸν νὰ εἶναι ἐπιφυλακτικὸς δειλὸς, κρυψίτης νὰ μὴ ἐξωτερικεύῃ τὸν ἐσωτερικὸν ἀνθρώπον, νὰ ὑποκρίνεται πιθανῶς, ν' ἀπατᾷ πάντως φαινόμενος περισσotέρος ἢ ὀλιγώτερος ἀπὸ ὅ, τι πραγματικῶς εἶναι. Καὶ τότε πῶς ἡμεῖς μὴ δυνάμενοι νὰ διεσώσωμεν εἰς τὴν ψυχὴν τῶν ἀνθρώπων τούτων θὰ κατορθώσωμεν νὰ ἔχωμεν πραγματικὴν κρίσιν περὶ αὐτῶν; Δι' αὐτὸ ὅταν βλέπομεν ἐν τινὶ ἀνθρώπῳ μίαν ἰδιαιτέραν τάσιν εἰς ἔργον τι, νὰ υποδοιῶμεν τὴν τάσιν ταύτην εἰς τὸ ν' ἀναπτυχθῇ καὶ ἀποβῇ ἀληθὲς δύναμις. Καὶ ὃχι μόνον ὀφείλομεν νὰ πράττωμεν τοῦτο εἰς ἄλλον ἄνθρωπον, ἀλλὰ εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς· ὅταν παρατηρῶμεν ὅτι ἔχομεν ἰδιαιτέραν κλίσιν εἰς ἔργον τι ὀφείλομεν τὴν κλίσιν ταύτην νὰ τὴν περιποιώμεθα, καὶ νὰ προσδίδωμεν εἰς αὐτὴν πάντα τὰ στοιχεῖα, τὰ ὅποια θὰ ἐνισχύσωσιν αὐτὴν εἰς τὸ νὰ ἀποβῇ τελεία. Οὐδέποτε ὀφείλομεν νὰ περιφρονῶμεν τὰς δυνάμεις ταύτας ὅπου καὶ ἐὰν εὐρίσκωμεν αὐτάς. Οὐδέποτε ὀφείλομεν νὰ περιφρονῶμεν καὶ ἐκείνους ἀκόμη παρ' οἷς δὲν δυνάμεθα ν' ἀνακαλύψωμεν τοιαύτας δυνάμεις, διότι πιθανὸν νὰ ὑπάρχωσιν ἐν αὐτοῖς λαυθάνουσαι τοιαῦται, αἵτινες ζητοῦσιν εὐκαιρίαν νὰ προκύψῃ καὶ νὰ ἀναπτυχθῶσιν.

Ἡ ρῆσις τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου περὶ τοῦ λίθου τοῦ ἀποδοκιμασθέντος ὑπὸ τῶν οἰκοδομούντων καὶ κατόπιν εἰς κεφαλὴν γωνίας θαυμαστὴν χρησιμοποιοιθέντος ὡς χρησιμεύσῃ εἰς ἡμᾶς, εἰς βεβαίωσιν ὅτι ὀφείλομεν νὰ μὴ σπεύδωμεν ποτε εἰς τὸ νὰ κρίνωμεν τὴν χρησιμότητα καὶ ἡμῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

Η ΕΙΣΒΟΛΗ ΤΟΥ ΚΙΟΥΤΑΧΗ

Μᾶς ἦρθ' ἡ ἀνοιξὴ πικρή, τὸ καλοκαίρι μαῦρο, μᾶς ἦρθε καὶ ὁ χινοῦρος, πικρὸς, φαρμακωμένος. Πρῶτα μᾶς μῆπεν ἡ Τουρκία, μᾶς ἦρθε πεινασμένος. Καὶ ὁ Κωλέττης ἔγραψε, καὶ ὁ Κωλέττης γράφει. — «Παιδιά μου, πιάστε τὰ στενά, παίξτε τὰ καρυφύλλια. Κι' ὁ Κιουταχὴς ἀπέραςσε ἑρρόμερο καὶ Βάλτο, κι' ὁρδὶ δὲν ἦρε πούθεν γιὰ νὰ τὸν παλεμήσῃ, γιὰς' οἱ λεβέντες ἔλειπαν. Εἰς τὸ Μωρῆαν ἐπῆγαν, τ' εἶχαν ἐμφύλιο πόλεμο μετ' ὁ Παναγιωτάτη...

ΑΠΟΣΠΑΣΘΕΙΣΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ *

Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΟΥ ΜΑΡΤΥΡΙΟΥ

...Παρά τὸν ἀπαράδειγματιστον ἥρωισμόν, ὅστις ἐγένετο ἐθνικὴ τῶν Ἑλλήνων ἀρετὴ ἀπὸ τῶν ἀθανάτων Θεομοτυλῶν μέχρι τοῦ θαυμαστοῦ Μεσολογγίου, ἐπιφαίνεται νέα ἐθνικὴ δύναμις θαυματουργήσασα καὶ αὕτη ἐν τῇ Ἑλληνικῇ φυλῇ, ἡ δύναμις τοῦ μαρτυρίου ἐξίσου ἰσχυρὰ καὶ ἀκαταγώνιστος ἀναδειχθεῖσα.

Ἐν τῇ συνείδησει τῆς ἀνθρωπότητος μόλις ποὺ καὶ ποὺ ὑποφύσκει ἀτελής ἔτι καὶ ἀμορφος ἡ ἰδέα τῆς δυνάμεως τοῦ μαρτυρίου προσλαβούσα παρ' Ἑλλήσι τοὺς πρώτων ποιητικὴν μεγαλοπρέπειαν καὶ τραγικότητα ἐν τῷ μυθικῷ προσώπῳ τοῦ Τιτάνος Προμηθέως. Καθηλωμένος ἐπὶ τοῦ Κεῦ-κάσου ὁ φιλόανθρωπος Τιτάν δὲν δυσωπεῖ ἀλλὰ προκαλεῖ τὴν θείαν ὀργὴν περιφρονῶν τὴν δύναμιν καὶ τοὺς κεραυνούς τοῦ Διὸς καὶ παρέχει ἔτι τὴν εἰκόνα μεγάλου καὶ φιλανθρώπου ἥρωος ἀλλ' οὐχὶ μάρτυρος. Ἀφ' οὗτο οἱ πρωτόπλαστοι ἀπέβηκον τὴν παρὰ τοῦ Πλάστου δωρηθεῖσαν αὐτοῖς μακαριότητα καὶ οἱ ἀπόγονοι τούτων διεσπάρησαν ἀνὰ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς ὑπὸ τὸ βάρος τῆς προπατορικῆς ἀμαρτίας καὶ τῆς θείας ἀρᾶς, ἤγειραν συνεχῶς πρὸς ἀλλήλους πολέμους ποτίζοντας τὴν γῆν πλείοτερον διὰ τοῦ αἵματος ἢ διὰ τοῦ ἰδρώτος αὐτῶν. Μία μόνη ἀρετὴ καὶ μία δύναμις κυριαρχεῖ τῆς καρδίας καὶ τοῦ πνεύματος τοῦ λαοῦ ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ δύναμις τῶν ὅπλων, καὶ ταύτης ἐκλιπούσης συνεχλεῖται καὶ ἐξαφανίζεται ὁ ἡττημένος λαός, καὶ διὰ τοῦτο εἶδον οἱ αἰῶνες λαοὺς διὰ τῶν ὅπλων καὶ τοῦ αἵματος μεγαλοῦργήσαντας ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τούτων ἡττηθέντας καὶ ἐκλιπόντας ἀπὸ τῶν δέλτων τῆς ἱστορίας καὶ τοῦ προσώπου τῆς γῆς. Ἀσσύριοι, Βαβυλώνιοι, Αἰγύπτιοι, Μῆδοι, Πέρσαι, καὶ εἰς τινες ἄλλοι μετὰ τῶν ὅπλων μόνον εἰς χεῖρας ἵδρυσαν τὰ ἀχανῆ κράτη αὐτῶν καὶ ὑπὸ τῶν ὅπλων κατελύθησαν ταῦτα καὶ ἐξηφανίσθησαν.

Αὕτη ἡ ἐθνικὴ ἡμῶν ἱστορία ὅλην τὴν λαμπρότητα καὶ τὴν δόξαν αὐτῆς ἀρᾶται ἀπὸ τῆς λαμπρᾶς νίκης ἐν Μαραθῶνι, τοῦ Σπαρτιατικοῦ ἥρωισμοῦ ἐν Θερμοπύλαις καὶ ἀπὸ τῶν ἀθανάτων τροπαίων ἐν Σαλαμίνι, ἐν Πλαταιαῖς καὶ ἐν Μυκάλῃ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ὁ βίος εἶναι διαρκὲς πνευματικὸς καὶ σωματικὸς ἀγὼν καὶ ἡ περὶ τὰ ὅπλα ἀσκήσις ἀποτελεῖ τὸν νέον καὶ τὸν ἀνδρῶν τὴν κυριωτέραν καὶ προσφιλεστέραν ἐνασχόλησιν. Οὐαὶ εἰς τὸν λαόν ἐκείνον, ὅστις θὰ ἀπέβαλλε τὴν ἀρετὴν τῶν ὅπλων· θὰ συναπέβαλλε μετ' αὐτῆς τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἐθνικὴν ὑπαρξίν του. Μετὰ τὴν ἡττάν ἐν πολέμῳ ὁ ἡττημένος ὑπεδουλοῦτο, ἐξηνδραποδίζετο, συνεχωνεύετο μετὰ τοῦ νικητοῦ ἀποβάλλων τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν καὶ τὴν ἀνάνησιν τῆς ἱστορίας του.

Ἡ ἐν Χαιρωνείᾳ ἡττα ἐβαλεν εἰς γόνατα τὴν κλασικὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ ἐσχατον ἐνταῦθα ἥρωικόν ἔργον εἶναι

τοῦ ἱεροῦ λόγου ὁ ἥρωικώτατος θάνατος. Τὰ Μακεδονικὰ μετὰ τῶν Ἑλληνικῶν ὅπλων ἐγείρουσιν οὐρανομήκη τροπαια πολεμικοῦ μεγαλείου καὶ δόξης, ἀλλὰ παρὰ τὸ μέγεθος αὐτῶν καὶ τὴν λαμπρότητα πολὺ ὑστεροῦσι τοῦ ἡθικοῦ μεγαλείου τῶν ἀθανάτων ἐκείνων τροπαίων τῆς κυρίως Ἑλλάδος.

Τὸ Μακεδονικὸν Κράτος παρὰ τὴν πρωτοφανῆ ἔκτασίν του προσελθὸν ἀπὸ τῆς στρατηγικῆς μεγαλοφυΐας τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ τῆς πολεμικῆς ὑπεροχῆς τῶν Μακεδονικῶν ὅπλων ὑπέκει μετὰ τὸν θάνατόν του εἰς τὴν τύχην τῶν κατακτητικῶν κρατῶν διαμελισθὲν καὶ ἀλληλοσπαρχθὲν ἐπὶ τῶν διαδόχων στρατηγῶν καὶ ἐν τέλει ὑποκύψαν εἰς τὴν ὑπερτέραν βίαν καὶ δύναμιν τῶν Ῥωμαϊκῶν ὅπλων.

Ἰπὸ τὸ Ῥωμαϊκὸν πέλαμα κύπτουσα ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ φαίνεται λιποψυχήσασα, περιπεσοῦσα εἰς λήθαργον καὶ μόλις διατηροῦσα σκιάν τινα ζωῆς ἐθνικῆς, ζωογονουμένης ὑπὸ τοῦ πνευματικοῦ πυρὸς τοῦ ἐνδόξου παρελθόντος. Μάχηται καὶ ἀπεγνωσμένοι εἶναι οἱ τελευταῖοι ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνες τῆς αἰτωλικῆς καὶ ἀχαϊκῆς συμπολιτείας καὶ ἡ Ἑλλάς μετὰ τὴν παρὰ Λευκοπέτραν ἡττάν ὀριστικῶς ἀποβάλλει καὶ τὸ ἐσχατον ἔγχος ἐλπίδος καὶ σωτηρίας ἀπὸ τῆς Ῥωμαϊκῆς κυριαρχίας. Ὑπάρχει φοτοζωοῦν τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἀδρανὲς καὶ ἄμοιρον πᾶσιν τῶν ἀρετῶν ἐκείνων αἵτινες παρέχουσι καὶ σκιάν ἐλπίδος περὶ ἐθνικῆς ἀναγεννήσεως. Τὸ ἔθνος τῶν Ἑλλήνων μεταμορφοῦται εἰς ὄχλον γραικύλων προκαλούντων τὴν περιφρόνησιν, τὴν εἰρωνείαν καὶ τὰ σκώμματα τῶν κυριάρχων αὐτοῦ.

Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος φαίνεται ὑποκύπτον εἰς τὴν μοῖραν τοςούτων ἄλλων λαῶν οἵτινες διέγραψαν ἐν τῷ ὀρίζοντι φωτεινὴν αὐλακὰ ὡς λαμπρότατα ἀλλ' ἐφήμερα καὶ στιγμιαῖα μετέωρα σβεσθέντα καὶ ἐξαφανισθέντα πάλιν μικρὸν μετὰ τὴν λάμψιν αὐτῶν. Μία μόνη ὑπῆρχε δύναμις τότε, ἡ δύναμις τῶν ὅπλων—καὶ ἡ σωματικὴ ρώμη καὶ ἀνδρεία, πᾶσιν δὲ τῶν ἀρετῶν τούτων ἐστερεῖτο τότε ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ, οὐδ' ἡδύνατο νὰ διανοηθῇ ποτε ὅπως ἀμφοσθητῇ τὴν ἐλευθερίαν πρὸς τοὺς ἀηττήτους Ῥωμαίους λεγεῶνας.

Οὐδέποτε πρότερον ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ περιέστη εἰς μεγαλύτερον καὶ δεινότερον κίνδυνον, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου ἄλλη τις δύναμις νὰ ἡδύνατο μόνον νὰ σώσῃ καὶ ἀπαλλάξῃ αὐτήν, καὶ αὕτη ἐγένετο ἡ δύναμις τοῦ μαρτυρίου. Παράδοξος καὶ ἀκατανόητος ἡ δύναμις αὕτη παρὰ τῇ παλαιᾷ εἰδωλοκρατικῇ κόσμῳ, ἀπεκκλύθη ἐν ὅλῳ τῷ ἀνερίκτῳ γοήτρῳ καὶ μεγαλείῳ αὐτῆς ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ ἐν τῷ φρικτῷ καὶ ἀσυλλήπτῳ μαρτυρίῳ τοῦ Θεανθρώπου. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποῖαν αὐτὴν τρέμειν ὁ Παντοδύναμος τοῦ σύμπαντος δημιουργὸς ἀποβάλλει τὴν Παντοδυναμίαν του καὶ παραδίδει ἑαυτὸν εἰς τὴν διάκρισιν τῆς κακίας τῶν ἀνθρώπων, ὅπως περιυβρίζεται, ραπίζεται, φραγγελλίζεται, ραπίζεται, ἐμπαίζεται, περιβάλλεται στέφανον ἐξ ἀκανθῶν καὶ ἐν τέλει σταυροῦται καὶ παραδίδει τὸ πνεῦμα ἐν μέσῳ ἁρῶν καὶ ὕδρων ἀχαρίστου καὶ διεστραμμένου λαοῦ, ὑπὲρ οὗ ζητεῖ τὴν συγγνώμην παρὰ τοῦ Οὐρανοῦ Πατρὸς.

Γυμνὸν καὶ μεμώλωπιςμενον ὑπὸ μαστιγῶσεων προσάγει ὁ Πλάστος τὸν Ἰησοῦν ἐνώπιον τοῦ κορυβαντιώτου Ἑβραίου ὄχλου, φωνῶν πρὸς αὐτοὺς· «Ἴδε ὁ ἄνθρωπος». Ὁ Παντοδύναμος τὴν ἐσχάτην ἀδυναμίαν ἀνέλαβεν ἵνα νικήσῃ τὴν ἐγκόσμιον δύναμιν, τὴν γυμνότητα ἵνα συντριψῇ τὴν σιδηρὰν παντοπλίαν, τὴν ταπεινώσιν ἵνα κατανικήσῃ τὴν ἑαρσιν, τὴν ἀμαθίαν ἵνα καταισχύρῃ τὴν ἀνθρωπίνην σοφίαν.

Ἡ μαρτυρικὴ ἀδυναμία καὶ ἐγκατάλειψις ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ ὑπάρχει διὰ τὸν ἀνθρώπινον νοῦν μυστήριον ἀκατάληπτον, ἀλλ' ἡ δύναμις αὐτῆς ἡ ἀκαταγώνιστος καὶ ἀνίκητος ἐν τῷ κόσμῳ τυγχάνει λαμπρότατον καὶ διαρκὲς ἱστορικὸν γεγονός. Διαδίδουσιν οἱ ἀλῆεις καὶ ζευγύται Ἰουδαῖοι

* Ν. Καταλάνου.

Ἀπόστολοι τὸ Εὐαγγελικὸν κήρυγμα κηρύττοντες ἐσταυρωμένον Θεὸν καὶ αὐτοὶ σταυρούμενοι, σφαζόμενοι, καίόμενοι, ἀνασκολοπιζόμενοι καὶ μετὰ τοῦ μαρτυρικοῦ θανάτου αὐτῶν ἡ νέα χριστιανικὴ θρησκεία διαδίδεται γοργότερον καὶ ἀσφαλέστερον ἢ διὰ τροπαιοφόρου κατακτήσεως τῶν ὀπλῶν μέσῳ τῶν λαῶν. Παράδοξος καὶ πρωτοφανὴς συγκροτεῖται ἀγὼν μεταξὺ τῶν κοσμοκρατούντων Αὐτοκρατορῶν τῆς Ρώμης καὶ ἀόπλων, ἀπολέμων καὶ ἀδυνάτων χριστιανῶν παραδιδόντων ἑαυτοὺς εἰς τὴν μάχαιραν τοῦ δημίου, εἰς τὸ στόμα τῶν λεόντων εἰς τὴν πυρὰν καὶ εἰς τὰς φρικαλεωτάτας βασάνους. Πίπτοντες οἱ μάρτυρες τῆς χριστιανικῆς πίστεως ἐγείρουσι τρόπαια πρωτακούστου νίκης καὶ ἐκπνέοντες ἀφίνουσι τελευταίαν κραυγὴν νίκης καὶ θριάμβου.

Τὸν κλῆρον τοῦ μαρτυρίου τούτου μετὰ τοῦ Σταυροῦ ἀνέλαβε τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος καὶ αἱ μυριάδες τῶν μαρτύρων καὶ κηρύκων τῆς χριστιανικῆς πίστεως εἶναι Ἕλληνες. Ἀντὶ τοῦ Σπαρτιατικοῦ ἡρώισμοῦ τῶν Θερμοπυλῶν ὑποδεικνύει ὁ ἐκχριστιανιζόμενος Ἑλληνισμὸς μοναδικὴν καὶ ἀπαραδειγμάτιστον ἐγκάρτερσιν πρὸ τῶν αἰματηρῶν ἐκείνων καὶ ἀγρίων διωγμῶν. Ἀντὶ τῶν ἡρώων τοῦ Μαραθῶνος ἀντιτάσσει εἰς τοὺς ρωμαϊκοὺς λεγεῶνας ἀόπλους καὶ γυμνοὺς μαχητὰς τῆς χριστιανικῆς πίστεως καὶ ἀντὶ τροπαίων ἐνόπλων ἐγείρει ὑψηλότερα καὶ μεγαλύτερα καὶ ἠθικῶς λαμπρότερα τρόπαια μαρτυρίου πρὸ τῶν ὁποίων ὁ ἀρχαῖος εἰδωλολατρικὸς κόσμος φρουάττει καὶ τρέμει καὶ ἐν τέλει κύπτει ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ χριστιανισμοῦ ὡς ἀνεγερθὴ ὠραιότερος, λαμπρότερος, μεγαλοπρεπέστερος, καινός, ἀγνός καὶ ἀπολάμπων τέως ἀγνωστον αἴγλην καὶ λαμπρότητα. Ἀπὸ τοῦ μαρτυρίου προήλθε καὶ ἀνεγεννήθη ὁ Ἑλληνισμὸς, διὰ τοῦ μαρτυρίου τοῦ κατέλυσε τὴν Ρωμαϊκὴν κοσμοκρατίαν καὶ ἀποκατέστησε τὸ παγκόσμιον κράτος τοῦ χριστιανισμοῦ.

Ἡ Ἑλληνικὴ Αὐτοκρατορία τοῦ Βυζαντίου ἐθεμελιώθη ἐπὶ τῆς ἀρραγοῦς πέτρας τοῦ χριστιανικοῦ μαρτυρίου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ ἀναλαβοῦσα τὴν πανοπλίαν ἐπὶ χίλια ὄλα ἔτη διὰ τῆς ἀθλητικῆς ρώμης τοῦ στρατοῦ καὶ τῆς θερμῆς εὐσεβείας αὐτῆς κατεθριάμβευσε πάντων τῶν πάντοθεν ἐπερχομένων βαρβάρων καὶ κατακτητικῶν ἐπιδρομῶν περιάγουσα τροπαιοφόρον τὴν σημαίαν τοῦ Σταυροῦ καὶ αἶρουσα νίκας ἀρχαίου ἡρωισμοῦ καὶ ἀνδρείας. Ἡ ἀρχαία αὕτη δύναμις τοῦ ἡρωϊσμοῦ καὶ τῶν ὀπλῶν οὐδέποτε ἀπεδείχθη ἀνίκητος καὶ ἀκαταμάχητος καὶ μυριάκις ἐνέδωκεν εἰς ὑπερτέρων ἐνοπλῶν δυνάμιν τῶν πολεμίων, καὶ ἡ Βυζαντινὴ Αὐτοκρατορία, τὸ χιλιετὲς τοῦτο προπύργιον τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τοῦ πολιτισμοῦ κατέπεσε μετὰ τῆς Βασιλευούσης πόλεως τοῦ Κωνσταντίνου, καὶ μετὰ τοῦ ἥρωος καὶ μάρτυρος Αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου ὁ Χριστιανικὸς Ἑλληνισμὸς πίπτει πάλιν καὶ δουλοῦται.

Μετὰ τὴν ἐν Δευκοπέτρᾳ ἦτταν ὑπὸ τὸν Διαῖον ὁ εἰδωλολατρικὸς Ἑλληνισμὸς κατέπεσε κεκμηκὼς καὶ τεταπεινωμένος, ἀλλ' ὁ χριστιανικὸς Ἑλληνισμὸς μετὰ μεγαλυτέρων καὶ βεβαιωτέρων ἐλπίδων καὶ πίστεως περὶ τῆς ταχυτέρας παλιγγενεσίας του, ὁμνύει, ἐνῶ ἐκεῖτο ἡδὴ ἐκτάδην ὑπὸ τὸ αἰματοδρεκτὸν πέλμα τοῦ αἰμοχαροῦς καὶ βαρβάρου κατακτητοῦ, πρὸς τὴν πολιοῦχον Δέσποιναν καὶ Θεοτόκον νὰ καταστήσῃ μὲ χρόνους μὲ καιροὺς ἰδικά του καὶ ἰδικά της ὅσα ἀπώλεσεν ἡττηθεὶς.

Ὁ εἰδωλολατρικὸς Ἑλληνισμὸς μετὰ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως συναπέβαλλε καὶ πᾶσαν ἐλπίδα κύπτων ἀπελπίς καὶ

ὑποτασσόμενος εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς Εἰμαρμένης, ἀλλ' ὁ χριστιανικὸς Ἑλληνισμὸς κατεῖχε νέαν καὶ τῷ πάλαι ἀγνωστον δυνάμιν ἠθικὴν, τὴν δυνάμιν τῆς ἀκοιμήτου ἐλπίδος καὶ πίστεως ἐπὶ τὴν ἐπαγρύπνησιν καὶ τὴν στοργὴν τοῦ Ἐσταυρωμένου Θεοῦ, ὅστις ἐδίδαξεν αὐτὸν νὰ νικᾷ τὰς λαμπρότερας καὶ διακρεστέρας νίκας διὰ τῆς ἀνικητοῦ καὶ ἀκαταμάχητου δυνάμεως τοῦ μαρτυρίου. Ἐντεῦθεν ἤρρετο ὅλον τὸ ἀκατάβλητον θάρρος καὶ τὴν ἀδιάπτωτον πίστιν ἐπὶ τὸ μέλλον τὴν ἐπιούσαν τῆς ἀλώσεως ὁ ἡττημένος πολεμικῶς ἀλλ' ἀήττητος ἠθικῶς Χριστιανικὸς Ἑλληνισμὸς.

Ἀνέλαθεν αὖθις ἀντὶ τῆς σιδηρᾶς πανοπλίας τὸν σάκκον τοῦ μαρτυρίου καὶ τῆς μετανοίας καὶ ἐπὶ τέσσαρας ὄλους αἰῶνας ὑπέμενε ἀνεκλάλητα δεινὰ καὶ συμφορὰς αἵτινες ὅμως οὔτε ἀπεθάρρυναν οὔτε κατέβαλον αὐτόν. Τοῦναντίον οὗτος ἡνδρουτο καὶ ἐκρατύνετο ἐν ταῖς δοκιμασίαις καὶ ταλαιπωρίαις τῆς δουλείας καὶ ἀνεκτάτο δυνάμιν καὶ θάρρος ἀπὸ τούτων, ὥς προσδοκᾷ ταχεῖαν καὶ ἀσφαλῆ τὴν ἠθικὴν παλιγγενεσίαν του. Ἡ ἐπὶ τέσσαρας μαῦρους καὶ φρικώδεις αἰῶνας παρασκευαζομένη καὶ προσδοκωμένη ἡμέρα ἀνέτειλε τῇ 25ῃ Μαρτίου 1821 διὰ τοῦ μελιχροῦ καὶ ἀσθενοῦς φέγγους τῶν δάδων καὶ κηρίων λαμπάδων ἀπὸ τῆς Ἰ. Μονῆς τῆς Λαύρας καὶ ἡ ἠθικὴ ἀπ' αὐτῆς αὔρα μετέδωκε, ἀστραπιαίως εἰς τὸ Πανελλήνιον ἓνα τρομερὸν ἀλλ' ἀξίον τῆς μεγάλης Ἑλληνικῆς φυλῆς ὄρκον «ἐλευθερία ἢ θάνατος» καὶ τὸν μέγαν ὄρκον ἐπέθεβαιούσι τὰ βροντόφωνα καρποφύλια τῆς ἀθανάτου κλεφτουριάς καὶ τὰ πλατύστομα τηλεδόλα τῶν νέων θαλασσομάχων. Ὁ ὦμος καὶ ἀδυσώπητος τύραννος τυφλοῦται ὑπὸ παραφορᾶς καὶ λύσεως, καὶ ἐνῶ ἔχει τὴν ὑπεροχὴν τῶν ὀπλῶν καὶ τῆς ὑλικῆς δυνάμεως ἐκτρέπεται εἰς μανίαν καὶ ἐπιδίδοται εἰς σφαγὴν καὶ βασανισμὸν ποῦ μὲν τῶν σεπτῶν κορυφῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἐπανισταμένου Γένους ποῦ δὲ σφάζων ἡδηδὸν πόλεις ὄλας καὶ κόμας. Εἰς τὴν δυνάμιν τῶν Ἑλληνικῶν ὀπλῶν ὁ παράφρων καὶ μανικὸς τύραννος προσθέτει τὴν τρομερὰν καὶ ἀνίκητον δυνάμιν τοῦ μυστηρίου...

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη κατ' ἐξοχότητα.

Μισήτης ἐλευθερίας δὲν ἐφάνη κανεὶς ἀκόμη εἰς τὸν κόσμον διότι ἡ ἐλευθερία εἶναι αἰσθημα ὀξυζωμένον εἰς ὅλων τὰς ψυχὰς ἀπὸ τὸν ὅσις μᾶς ἐπλασεν αὐτεξουσίους· ἀλλ' ἀπὸ τοὺς ἐπαγγελλομένους φίλους αὐτῆς ὀλίγοι τὴν γνωρίζουν. Ἄλλοι τὴν ἐπιθυμοῦν διὰ μόνους ἑαυτούς· ἄλλοι τὴν συγχέουν μὲ τὴν ἀκολασίαν, νομίζοντες ἐλευθερίαν τὴν θρασυτητα νὰ μὴ σέβονται τοὺς νόμους μηδὲ νὰ πείθονται εἰς τοὺς ὑπηρετίας τῶν νόμων, τοὺς ἀρχοντας. Ἀν ἐδιδάσκοντο παιδιόθεν εἰς τὰ σχολεῖα τὴν ἐπιστήμην αὐτῆς, ἤθελαν κατὰπεισθῇ ὅτι ἡ ἀληθινὴ ἐλευθερία περιέχεται εἰς τὰ ὀλίγα ταῦτα λόγια: «Ἀνθρώπων μηδεὶς μὴτε τύραννον μὴτε δοῦλον ἑαυτὸν καθιστάναι».

Ἀδαμάντιος Κοραΐς.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ν. Σ. Ἀλεξάνδρειαν, Ἑβρ. Σ. Α. Κ. Ἀ. Τ. Ρ. Ὑ. Γ. Δ. (. . .) Μ. Ν. Ἀ. Σ. Σ. οὐ π. Κ. Π. Τ. Ἀ. ν. τ. α. ν. Ι. Τ. Ζ. α. γ. α. ἱ. κ. Ἡ ἐπίδοσις ἐβράδυνε κατὰ μίαν ἡμέραν καὶ ἐκ τοῦτου ἡ βραδυτῆς. Ἡδὴ ἡ ἐλπίσθησαν. — Π. Σ. Μ. α. σ. α. λ. ἱ. α. ν. Δ. Π. Κ. Τ. ρ. ἱ. π. ὀ. λ. ν. Ἀρ. Π. Τ. ε. ρ. γ. ε. σ. τ. η. ν. Ἀπεστάλησαν.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐντοκοὶ καταθέσεις

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσόν, ἥτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερελίας ἀποδοτέας εἰς ὠρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκῶς. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς

ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὅψεως (chèque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὁμολογούχου. Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῇ Κεντρικῇ Καταστάματι καὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1	1) 2	τοῖς 0/0 κατ' ἔτος διὰ κατ. 5 μην.
2		
2	1) 2	1 ἔτους
3		2 ἐτῶν
4		4
5		5

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικῶς ἢ ἀνώνυμοι.

Εθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος
Τοῦτον τὸν καταθέσαν